पत्युः शिरश्चन्द्रकलामनेन स्पृशेति सख्या परिहासपूर्वम् ।
सा रञ्जयित्वा चरणौ कृताशीर्माल्येन तां निर्वचनं जघान ॥ १९ ॥
तस्याः सुजातोत्पलपत्रकान्ते प्रसाधिकाभिर्नयने निरीक्ष्य ।
न चक्षुषोः कान्तिविशेषबुद्ध्या कालाञ्जनं मङ्गलमित्युपात्तम् ॥ २० ॥
सा सम्भवद्भिः कुसुमैर्लतेव ज्योतिर्भिरुच्चद्भिरिव त्रियामा ।
सरिद्विहङ्गैरिव लीयमानैरामुच्यमानाभरणा चकाशे ॥ २१ ॥
आत्मानमालोक्य च शोभमानमादर्शबिम्बे स्तिमितायताक्षी ।
हरोपयाने त्वरिता बभूव स्त्रीणां प्रियालोकफलो हि वेषः ॥ २२ ॥
अथांगुलीभ्यां हरितालमार्द्रं माङ्गल्यमादाय मनःशिलां च ।
कर्णावसक्तामलदन्तपत्रं माता तदीयं मुखमुन्नमय्य ॥ २३ ॥

---

19. ,,Hoc pede lunae lineam in mariti vertice tange!'' Ita cum amica, quae pedes illius pinxerat, iocando ei benediceret, illa nihil locuta sertis eam percussit.

20. Cum ornatrices adspicerent illius oculos, recentium loti foliorum instar pulchros, nigrum collyrium non eo animo prehendebant, ut oculis eximiam pulchritudinem impertiretur, sed ut tutamentum iis esset.

21. Illa dum ornamentis induebatur, splendebat veluti planta in qua flores proveniunt, seu nox in qua stellae oriuntur, seu fluvius in quem aves descendunt.

22. Cum semet ipsam splendentem in speculi orbe conspiceret, oculis fixis, Sivae adventus cupidissima facta est: nam amati adspectus mulieribus praemium est cultus.

23. Tum mater, duobus digitis auripigmentum humidum salutare prehendens atque arsenicum rubrum, tollensque illius faciem, in cuius auribus splendentes annuli fixi erant: